

Аналіз козацької пісні «Ой на горі да женці жнуть»

Жанр: народна козацька пісня.

Тема: зображення військового походу козаків.

Ідея: ушлявлення мужності та відваги Дорошенка, Сагайдачного, козацького війська.

Основна думка: ушлявлення відваги та моральних цінностей козаків, коли особисті інтереси поступалися перед громадськими.

Художні засоби.

Сталі епітети: кониченько вороненький

Епітети: зеленою горою, веде хорошенько, сильно-дужий, необачний.

Повтори (анафора, єдинопочаток): «Веде...», «Під ним...», «Да».

Риторичні вигуки (оклики): «Веде своє військо, Веде Запорозьке Хорошенько! », «...Сильно-дужий!», «... Необачний! », «Гей, хто в лісі, озовися!», «... Не журися!».

Риторичне звертання : «Гей, хто в лісі, озовися!».

Антонімічні пари: «Мені з жінкою не возиться; А тютюн да люлька Козаку в дорозі Знадобиться!

Антитеза (протиставлення): «Ой на горі да женці жнуть, А попід горою,...», «... Візьми свою жінку, Оддай мою люльку,...»

Строф:сім.

Рими: жнуть – йдуть, горою – зеленою, Дорошенко – хорошенько, військо – Запорозьке, хорунжий – дужий, кониченько – вороненький, Сагайдачний – необачний, жінку - люльку, возиться – знадобиться, озовися – журися.

Пісню можна поділити на дві частини. У першій разом із жінцями проводжаємо у похід Військо Запорізьке, славних Дорошенка та Сагайдачного. У другій частині підкреслюється служіння громадським інтересам, які стоять перед особистими.

За поверховою незворушністю слів про жінок, насправді криється те, що заради спокою рідних домівок козаки готові були перебувати у важких походах, віддавати своє життя. Пісня пафосна, бадьора, оптимістична, наповнена тонким гумором та самоіронією